

Letošní ročník festivalu už včera předznamenal a svým způsobem i zahájily jednak tradiční **Kuličkáda smíchu** v malé hale TIPSPORT ARENY a také premiéra **Kabaretu: Láska v Paříži** na Malé scéně ve dvoře, což je česko-francouzský projekt VČD ve spolupráci s Le Théâtre de l'Imprévu z Orléansu pod patronací Alliance Française Pardubice, který se vzhledem k diváckému úspěchu jistě dočká i dalších repríz.

Fotografie ze zábavného odpoledne na ledě i našeho nového komorního projektu si můžete prohlédnout ve foyer divadla nebo na webových stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz, na nichž budete nacházet detailní informace z průběhu festivalu i jeho zákulisí, ke stažení zde naleznete také řadu fotografií a samozřejmě i naše denní Festivalové novin(k)y.

Výstava ETA umění (a) spotřebiče

Zatímco vám v divadle budeme mixovat ten nejlepší koktejl zábavy a humoru, skutečné mixéry, ale i grily, vysavače a další užitečné „pomocníky“ v domácnosti z produkce firmy ETA můžete v těchto dnech vidět v rozsáhlé expozici ETA umění (a) spotřebiče, kterou představuje ve svých výstavních prostorách na pardubickém zámku Východočeská galerie. I tady se pobavíte a zavzpomínáte si – nejspíš se vám podaří najít žehličku, s níž vám maminka žehlila šaty do tanečních. Vedle spotřebičů samotných se setkáte i s odvážnými tvarovými studiemi, náčrtý, skutečnými modely i dobovými reklamami, které živě ilustrují dobu, kdy si technika teprve hledala své místo v našich domácnostech.

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně MAXX CREATIVE s.r.o.

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

Ubytování zajišťuje:

Sponzor
Kuličkády smíchu:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Ilji Šmída; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubic Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.

Východočeské divadlo Pardubice

18. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

pondělí 22. ledna 2018

I.

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Východočeské divadlo Pardubice

Inscenovat slavný český film na divadle je vždy velké riziko. Diváci si vybavují herce, kteří hráli hlavní role, a ptají se, kdo to tak asi může dělat na jevišti?! Češi jsou navíc národem, který si neuvěřitelně pamatuje filmové „hlášky“ a běžně je zařazuje do svého slovníku. Když jsme tedy s Petrem Novotným **Hoří, má panenko!** připravovali, věděli jsme, že se nevyhneme nutnému srovnávání. Bylo nám jasné, že všichni diváci čekají na to, jak uděláme třeba scény s tombolou (protože tlačenka i čokoládová koule jsou nezapomenutelné), volbu královny krásy či hašení ohně. My se ale vydali vlastní cestou. Nesnažili jsme se kopírovat film, i když jsme se mu přiblížili určitě víc než Morávková dramaturgie, která nám posloužila jako výchozí text. Na první

čtené zkoušce se herci tak smáli, až jsme se báli, že to bude jediný smích, který kdy u Hoří, má panenko! zazní. Protože to tak bývá – čím více se smějí herci, tím méně pak diváci. Ale tentokrát se tak, chvála Bohu, nestalo! Publikum tuto inscenaci miluje a recenze byly také příznivé. Například J. P. Kříž o nás v Právu napsal: „Z nenápadné-

ho záměru se vyklubala inscenace jak víno z pozdního sběru.“ Doufám, že divadlo se dnes bude opět otřásat smíchy a pocit z prvního představení 18. ročníku festivalu bude radostný. Co víc si přát?

Jana Uherová, dramaturgyně Hoří, má panenko!

Vážení diváci,

vítejte v našem divadle při příležitosti 18. ročníku GRAND Festivalu smíchu. Věřím, že v publiku zasedne několik stejně starých diváků, tedy čerstvě osmnáctiletých, kterým jejich život určitě připadá dlouhý, ale nám naopak přijde, jako bychom začínali s festivalem teprve včera. A už vůbec si nepřipouštíme, že jsme všichni o ty roky starší. To je taková krátká lekce teorie relativity v praxi.

Tento ročník nabídne jako obvykle 7 soutěžních komediálních představení, z toho 3 z pražských divadel (Divad-

lo v Dlouhé, Městská divadla pražská a Švandovo divadlo na Smíchově), 1 z Brna (Městské divadlo Brno), 1 z Ostravy (Komorní scéna Aréna), 1 z Hradce (Klicperovo divadlo) a 1 z Pardubic (VČD). Můžeme se těšit na 6 textů současné dramatiky (Pohřeb až zítra, Dotkni se vesmíru a pokračuj, 60's aneb Šedesátky, Vincenc, Obraz a Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a $\frac{3}{4}$). 3 inscenace jsou retro – Hoří, má panenko! (léta šedesátá), Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a $\frac{3}{4}$ (léta osmdesátá) a 60's aneb šedesátky je výletem ze současnosti do šedesátých let. V doprovodném programu máme 11 titulů, z toho 2 v Městském divadle a 9 na Malé scéně ve dvoře. Pokud počítáme Galavečer smíchu jako doprovodný program, tak je jich 12! V Prologu jsou 4 tituly, v Epilogu taktéž 4. Dohromady je to 27 titulů. Abych to všechno mohla vidět, musela jsem sedět hodiny v divadle a naježdila jsem asi 8 000 kilometrů křížem krážem po republice.

A co nového letos nabídneme? Poprvé bude soutěžit ostravská Komorní scéna Aréna, která měla loni mimořádně úspěšný rok – už potřetí získala nejvyšší české divadelní ocenění a stala se Divadlem roku 2016. Obměnili jsme a výrazně omladili odbornou porotu. Všichni tři noví členové aktivně pracují v divadlech, mají velký přehled o tom, co se děje na divadelní scéně (jezdí po celé republice a účastní se nejružnějších festivalů), ale především mají divadlo rádi. Věřím, že diskuse o komediích a smyslu festivalu získají nový dech a že budou inspirací do naší další práce. Odborná i studentská porota se tentokrát bude více věnovat režii, a tak se na konci festivalu budeme moci těšit na prvního režiséra či režisérku, kteří si odnesou zbrusu novou Cenu za režii. Tím chceme této profesi vzdát hold a připomenout si její nezastupitelnost a výjimečnost.

Letos mi největší radost dělá dramaturgie soutěžní části festivalu, zejména četnost současných českých textů. A směsice komediálnosti s aktuálností tématu je právě v těchto hrách spojena s jistou znepokojivou apelativností. Mám ráda, když si smích podává ruku s dramatickými momenty, když naopak vážnější témata smích obrušuje. Když se smějeme sobě a nevysmíváme se ostatním. Když nás baví smát se a s úsměvem potlačujeme slzy. Toho všeho by se nám na GRAND Festivalu mělo dostat. Věřím, že to i pro vás bude radost!

Jana Uherová, dramaturgyně GFS

Mám rád legraci a sám ji i rád vytvářím, říká Zdeněk Rumpík

V dnešním představení, které do soutěže o některou z festivalových cen vysílá domácí soubor, jednu z hlavních rolí hraje komik tělem i duší **ZDENĚK RUMPÍK**. Jaký typ humoru, které komiky i komedie má rád, vám prozradí v následujícím rozhovoru.

Inscenace Hoří, má panenko! je z prostředí hasičského plesu. Vy se zabýváte myslivostí. Chodíte na myslivecké plesy? Nebyl nikdy žádný problém s tombolou?

Tombola na mysliveckých plesech je naštěstí vždycky vynikající a bohatá. Dnes se na většině vesnic nacházejí tři základní skupiny pořádající plesy. Myslivci, hasiči a zahrádkáři nebo chovatelé. Obejdou vesnici, prodají lístky. Tombola je jasná. Myslivci mají ulovenou zvěřinu, to jsou opravdu velice atraktivní výhry. Hasiči si do tomboly seženou zase svoje tematické věci. Ale prakticky jsou na těch plesech stejní lidé. Mění se akorát uniformy. Myslivci jsou v zelené, hasiči v modré. No a zahrádkáři, to nevím, asi v modro-zelené. (smích) Ale to, co se v inscenaci Hoří, má panenko! děje s tombolou, tak to se naštěstí nikdy na žádném plese, co jsem byl, nestalo.

Vyprávíte rád vtipy? Máte nějaký oblíbený?

Samozřejmě, že mám rád vtipy. Ale u mě je to tak, teď když bys chtěla říct vtip, tak bych ti třeba nějaký řekl, ale mě zajímá téma. Když si dáme téma, řekneme škola, manželství nebo třeba sex, tak ti hned začnu sypat vtipy z rukávu. No, ale mohl bych ti říct jeden, který si pamatuji a budu pamatovat vždycky. Když jsme hráli inscenaci Cikáni jdou do nebe, tak jednou o generálce, aby byla lepší nálada, jsem po rozezpívání řekl vtip. Pak jsem ho musel říkat každou další zkoušku a reprízu. „Stáli na mostě tři. On, ona a jemu.“

Jaký styl humoru máte nejradši?

Někdy absurdní, někdy i takový lidový. Humor je důležitý. Když někdo řekne vtip nebo se stane nějaká anekdota. Mám rád legraci a sám ji i rád vytvářím.

Máte svého oblíbeného komika?

Ano, Vlastu Buriana. A Funěse. Je spousta herců, do kterých bych neřekl, že jsou to komici, a oni jsou skvělými komiky. Pak dál Milana Sandhause, tady v divadle našeho bývalého kolegu, kterého zdravím tam nahoru.

Co by podle vás nemělo chybět dobré komedii?

Samozřejmě hlavně humor. Měla by mít spád, střihy, změny situací. A měla by být perfektně zahráná.

GRAND Festival smíchu letos slaví 18. narozeniny. Co byste festivalu k plnoletosti a do příštích let popřál?

Aby tu byla spousta pěkných komedií. Aby byla všechna představení vyprodaná. Aby se diváci smáli, až se za břicho popadali. Aby tu byla velká legrace a aby nebyl nikdo smutný.

Máte svou oblíbenou filmovou komedii?

Z filmových komedií miluju Svěťáky. Pak mám rád komedie s Peterem Sellersem. To je ten známý komisař Jacques Clouseau ze série filmů o Růžovém panterovi.

Navštěvujete festivalová představení hostujících divadel?

Ano. Podle času a podle inscenace, co mě zajímá.

